

BRAVACASA

МАЙ 2013 7 лв.

ДИРЕКТНО ОТ МИЛАНО
ТЕНДЕНЦИИТЕ DOLCE VITA

СЪН В ЛЯТНА НОЩ
НА ТЕРАСАТА, В ГРАДИНАТА,
КРАЙ БАСЕЙНА

КЪЩА ЗА ГОСТИ
ПРОЕКТ НА ZOOM STUDIO

МОДЕРНИЗЪМ,
МОЯ ЛЮБОВ
ЩЕДРОСТТА НА СТИЛА

а р т

Блясъкът, бунтът и изтъняването на цинизъм на Стефан Николаев повалят и издигат идоли на потребителската култура.

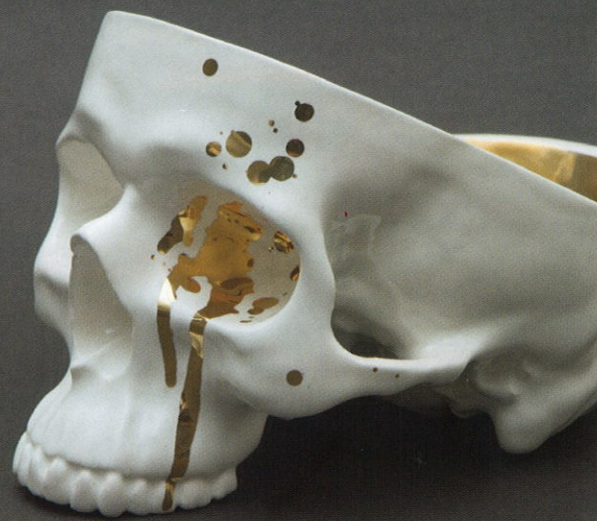
Художникът се завръща отново в родината този път за първата си самостоятелна изложба в Пловдив и за представянето на монографичния си каталог.

ПОЛУЖИВОТ

от Светлана Куюмджиева

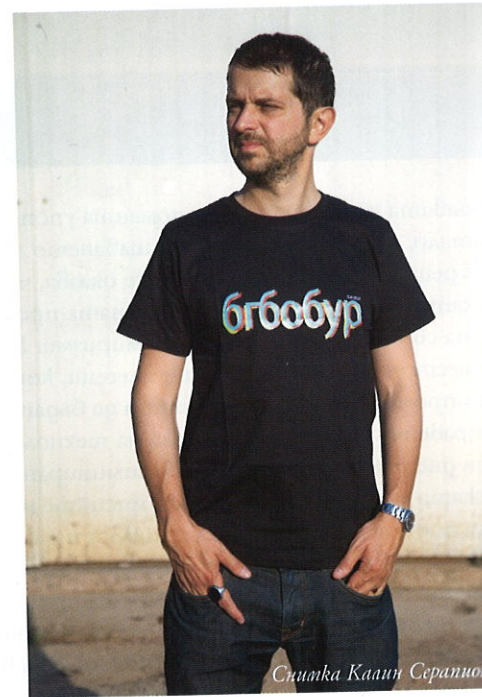
България през 80-те. В декаданса на социалистическата система „И ние пушим цигари Кент и ядем бонбонки Тук-Так“ изчерпваше върховете на консумеризма. Горещо по времето на култовата реплика от „Оркестър без име“ Стефан Николаев (р. 1970) заминава за Париж. Завършва във френската национална академия художественото образование, което е започнал в софийската художествена гимназия, специализира за кратко в Уинчестър. В началото на 90-те, когато започва артистичната му кариера, Париж е много повече столица на модернизма, отколкото на съвременното изкуство, богата на незапълнени ниши и възможности. Международната сцена

и с т и

ВЛЯВО: UNTITLED (HAMMER), 2012, СНИМКА АЛЕКСАНДЪР НИШКОВ
ВДЯСНО: SEE YOU, 2012, СНИМКА КАЛИН СЕРАПИОНОВ

е в захлас от откритието на Саачи – Младите британски художници (легендарните YBA), а потребителската култура превзема всички обществени нива. Критикът Джулиан Стелбрас беше питал по този повод веднъж: „Щом стоките станаха културни, къде отива изкуството?“. Стефан Николаев може да отговори поне по 100 различни начина. Той реагира на агресивната среда през нейните слаби места и през дистанцията на собствената си калена в късния соц идентичност. С присъщата си ирония превръща лейбъла в текст и контекст, а функцията в концепция. Чрез смяната на мащабите предизвиква преживявания с изкуството, които напомнят някаква лична стор версия на „Алиса в комерсиалния свят“. Там всичко е обърнато в цигарен гим (защото цигарите и пушенето са негова тема) и се „чете“ еднакво успешно отляво наясно и отдясно наляво. Иначе казано, в неговите произведения критиката спрямо комерса може да бъде осъществена и „с подкрепата на...“. В България Стефан Николаев е известен главно на професионалните арт среди, докато френската публика го познава

Снимка Калин Серапионов

преди всичко като български автор, инициатор и директор на знаменитото пространство Glassbox, което е парижкият отговор на YBA през 90-те и понастоящем като едно от имената представяни от престижната галери „Мишел Рейн“.

Самият художник е най-често в гранична зона – между София и Париж, източния си произход и западния си успех, крайностите на обществения упадък и на тоталния светски разкош, музейните класици на модернизма и изрезките на поп културата. С това е свързана и концепцията на куратора Емил Урумов за Half-Life („Полуразпад/Полуживот“), с която Стефан Николаев се представя сега в пловдивската галерия Sargiev Contemporary (11 май – 30 юни 2013 г.). Замислена така, че наистина да разпадне очакванията, изложбата преобразява пространството на галерията, свеждайки го до утилитарността на витрина и кабинка за банкомат. А съдържанието ѝ напомня жанра vanitas – онези холандски натюрморти с човешки череп, които символизират безсмислието на материалния свят. „Суета на суетите, всичко е суета.“ В контраста между големите тотеме на съвременната цивилизация – чук от бронз и банкомат от злато – се появяват хиляди въпроси за еволюцията на ценности и идеологии, за зависимостите на ежедневно

оцеляване и похотта на разхищението. Стефан Николаев ги задава по своя начин на всички, които могат да vznikнат отвъд материалността и формата на самите обекти, защото нито чукут е чук, нито банкоматът банкомат. В безмитната зона на изкуството му винаги има едно „и още нещо“, което превръща предметите в знаци на себе си и в инструменти за осмисляне на съвремието. Монографичният каталог на художника One for the Money, Two for the Show (Presses du Reel, Дижон, Франция, 2013, френски/английски, 240 стр.) с текстове на Яра Бубнова, Пол О’Нийл и Емил Урумов ще бъде представен в България в рамките на изложбата.

WHAT GOES UP MUST COME DOWN, 2007
СНИМКА КАЛИН СЕРАПИОНОВ
ГОРЕ ВЛЯВО:
I HATE AMERICA AND AMERICA HATES ME, 2009
СНИМКА ФЛОРИАН КЛАЙНЕФЕН
ГОРЕ ВДЯСНО:
BALKANTON, 2004
СНИМКА КАЛИН СЕРАПИОНОВ